Г.Х. Андерсен

Принцеса на горошині

Художник Литвин-Синявська Тетяна

Жив собі принц. Він мріяв одружитися з принцесою, та тільки справжньою. Об'їхав принц увесь світ у пошуках. Принцес було безліч, от тільки принц не міг до кінця переконатися справжні вони чи ні. От повернувся він додому ні з чим і засумував: дуже хотілося йому справжньої принцеси.

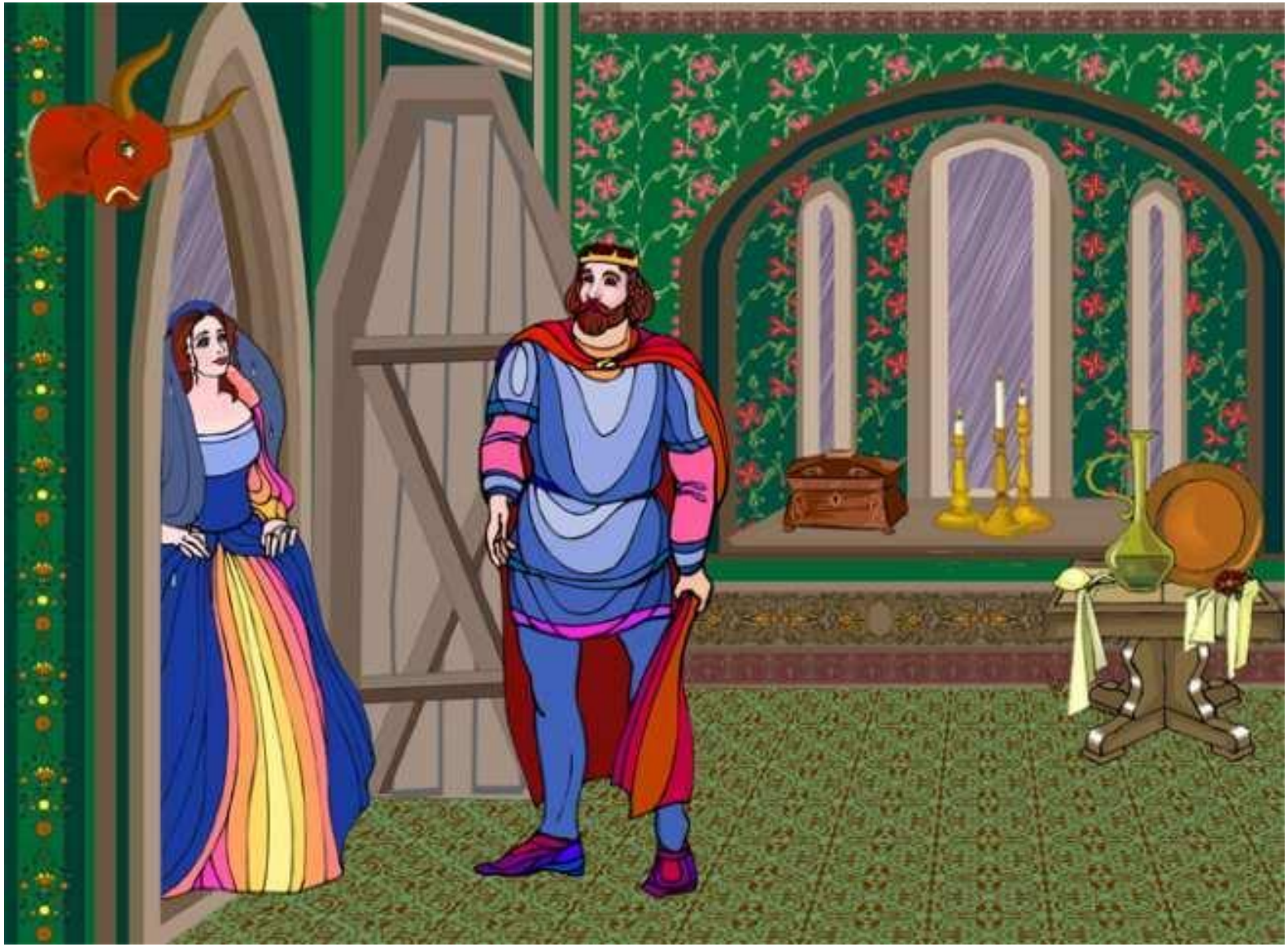

Якось увечері залютувала негода: блискало, гриміло, лило, мов з відра! Раптом у ворота міста хтось постукав. Старий король пішов відчиняти. По той бік воріт стояла дівчина. На кого вона була схожа! Вода цівками стікала з її волосся і сукні, прямо у взуття. Дівчина сказала, що вона - справжня принцеса.

"Ну, це ми ще з’ясуємо!“ - подумала королева, побачивши пізню гостю. І, нічого не сказавши, пішла у спальню. Вона зняла з ліжка всі матраци й подушки і поклала наспід горошину. Потім поставила не неї двадцять матраців, а на них ще двадцять пухових перин. На цю постіль і поклали принцесу.

Зранку дівчину запитали, як їй спалося.

- Просто жахливо! - відповідала принцеса. - Я за ніч й ока не зімкнула. Бозна що у тій постелі було! Я лежала на чомусь твердому і тепер у мене все тіло в синцях! Тут усі й зрозуміли, що перед ними - справжня принцеса. Ще б пак! Вона відчула горошину крізь двадцять матраців і двадцять перин! Такою ніжною може бути тільки справжня принцеса.

Принц одружився з нею, бо знав, що бере собі за жінку справжню принцесу. А та горошина потрапила до кунсткамери, де її й нині можна побачити, якщо тільки ніхто її не поцупив. Це чиста правда!

КІНЕЦЬ